

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415010283
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8415010283.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Jaroslava Bugeľa a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 04. mája 2016, v trestnej veci obž. ml. F. Y. pre zločin zabitia 147 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/51/2015 zo dňa 25.02.2016 takto

rozhodol:

Podľa 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaného ml. F. Y. a prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/51/2015 zo dňa 25.02.2016 bol obžalovaný ml. F. Y. uznaný za vinného zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 12. 3. 2015 v čase okolo 01:20 hod. až 02:25 hod. pod vplyvom požitých alkoholických nápojov a predchádzajúcim slovným nedorozumením s V. A. počas posedenia u F. A. v bytovom dome č. XX, v obci M. H., okres K., po tom, ako V. A. odišiel domov, napadol tak, že ho opakovanými údermi, počas ktorých poškodený padal a vstával na úseku asi 15 metrov, najmenej piatimi údermi päťami oboch rúk strednou až vysokou silou zasiahol do oblasti hlavy a hrudníka, čím mu spôsobil zlomeniny kostí nosa, krvné podliatiny na hornej a dolnej mihalnici vpravo aj vľavo zasahujúce na horné tretiny líc, krvné podliatiny na slizničných častiach hornej a dolnej pery, vyrazenie 1. zuba vpravo a 4. zuba vľavo mäkkých lebečných pokrývok v celovej oblasti vpravo, v čelovospánkovej oblasti vľavo, zlomeniny 1. a 2. rebra vľavo v stredokľúčikovej čiare s prekrvácaním okolitých mäkkých tkanív, zlomeniny 4. a 5. rebra vľavo v prednej pazuchovej čiare s prekrvácaním okolitých mäkkých tkanív, keď poškodený ležal na zemi tvárou zaborenou do zeme, opakovaným našliapnutím obutou nohou na ľavú stranu chrbta mu spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív chrbta a sériové zlomeniny rebier vľavo, čím došlo k duseniu sa poškodeného v dôsledku vdýchnutia krvi do priedušnice a pľúc ako aj zakrytiu dýchacích otvorov a obmedzeniu dýchacích pohybov, čo viedlo do 4-6 minút k zaduseniu poškodeného V. A., pričom po útoku odišiel k F. A. pre cigaretu a následne domov.

Obžalovanému bol podľa § 147 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, § 117 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods.2 písm. d/ Tr. zákona súd zároveň uložil mladistvému obvinenému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovanému bola podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložená povinnosť nahradiť T. X. spôsobenú škodu vo výške 514,30 Eur.

Podľa § 288 ods.2 Tr. poriadku bola poškodená T. X. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie len čo do výroku o treste okresný prokurátor a obžalovaný.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania podaného prostredníctvom jeho obhajcu považuje uložený trest za neprimerane prísny. V čase spáchania skutku bol mladistvý, pričom trestná sadzba po jej zákonnej úprave je vo výške 2 - 5 rokov. Obžalovaný sa ku skutku priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Doposiaľ nebol súdne trestaný ani priestupkov postihnutý. Nakoľko ide o osobu mladistvú nepodmienečný trest možno uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu mladistvého uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu. Napriek nenapraviteľnému následku konania v tomto prípade má za to, že pri zobrať v úvahu všetky poľahčujúce okolnosti mal byť obžalovanému uložený trest s podmiennečným odkladom na primeranú skúšobnú dobu. Takýto trest by najlepšie viedol k obnove narušených sociálnych vzťahov a k jeho začleneniu do rodinného a sociálneho prostredia. Jeho doterajší pobyt vo väzbe možno považovať z hľadiska účelu ochrany spoločnosti za postačujúci. Navrhol odvolaciemu súdu vec zrušiť a vrátiť prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol.

Prokurátor nepovažuje uložený trest za dostatočný a nespĺňa základné podmienky účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona. Rozoberá účel trestu ako aj zásady ukladania trestu. Poukazuje na listinné dôkazy týkajúce sa osoby obžalovaného a jeho správanie sa voči okoliu pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný sa správa k matke agresívne, najmä pod vplyvom alkoholu, keďže často požíva alkoholické nápoje, pravidelne každý víkend. Aj napriek spolupráci s ÚPSVaR Kežmarok to nevedlo k náprave, čo následne vyústilo do spáchania tohto skutku, v ktorom sa v plnom rozsahu prejavila jeho agresivita, absolútna necitlivosť k všeobecne uznávaným hodnotám spoločenského života, morálnym a mravným zásadám. Na výrok o treste má vplyv aj samotný spôsob spáchania skutku. Nejednalo sa o náhodný útok, teda útok v afekte, pričom je potrebné poukázať na spôsob správania sa obžalovaného po útoku, kedy sa o poškodeného žiadnym spôsobom nezaujímal, nechal ho na mieste a išiel k rodine pre cigaretu a domov spať. Odvoláva sa aj na závery znalkyne z odvetvia klinická psychológia. Okolnosti uvedené v odôvodnení rozsudku, na ktoré súd prihlíadal pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, nedávajú podklad k zhovievavému prístupu pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery. Základnou funkciou trestu je represívna a výchovná funkcia. Uložený trest vo výmere 30 mesiacov nepôsobí dostatočne výchovne na obžalovaného. Doterajší život mladistvého dostatočne neodôvodnil prognózu jeho pozitívneho vývinu a to, že sa napravil pri uložení tak krátkeho trestu. Navrhol, aby krajský súd na podklade vykonaného dokazovania sám rozhodol.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolania sú nedôvodné.

V tejto trestnej veci odvolací súd už raz konal a na podklade odvolania obžalovaného a prokurátora zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec vrátil na ďalšie prejednanie a rozhodnutie a to z dôvodu nedodržania zákonom stanoveneho procesného postupu pri čítaní znaleckých posudkov.

Po opätovnom prerokovaní veci prvostupňovým súdom, krajský súd opätovne konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. októbra 2015, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku [zákon č. 301/2005 Z. z. v znení účinnom od 1. septembra 2011 (ďalej len „Tr. poriadok“)], ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku

uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Preskúmaním trestného spisu odvolací súd nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie obžalovaným a prokurátorom len čo do výroku o treste, krajský súd nezistiac dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok o treste.

Okresný súd, na základe pokynu krajského sudu, vykonal dokazovanie k tomuto výroku a vypočul znalcov V.. P. T. a V.. R. R., pričom v odôvodnení svojho rozsudku podrobne uviedol závery nimi prezentované.

Podľa § 97 ods. 1 Tr. zákona, účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávnych činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 117 ods. 1 Tr. zákona, trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Podľa § 117 ods. 2 Tr. zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody môže súd mladistvému uložiť len za podmienky, že by vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu mladistvého alebo vzhľadom na predtým uložené opatrenia uloženie iného trestu zjavne nevedlo k dosiahnutiu účelu trestu podľa tohto zákona.

Ako vyplýva z vyššie citovaných ustanovení Tr. zákona pri ukladaní trestu u mladistvého páchateľa vystupuje do popredia najmä jeho výchovná funkcia, pričom trest má pôsobiť aj na predchádzanie trestnej činnosti a primerane sa ním aj chráni spoločnosť (generálna prevencia). Jeho uložením sa sleduje aj individuálna prevencia, a to začlenenie mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia. Trest, ktorý súd ukladá mladistvému musí byť primeraný a musí sa v jeho druhu a výmere vždy premietnuť o akú osobnosť sa jedná, výšku jeho veku, rozumovú a mravnú vyspelosť, osobné rodinné a sociálne zázemie. Mladistvému možno trest odňatia slobody uložiť iba vtedy, ak sú splnené zákonom stanovené podmienky, t. j. ak po zhodnotení subjektívnych ako aj objektívnych okolností vrátane neúčinnosti predchádzajúcich opatrení - prirodzene aj so zreteľom na skôr uložené a vykonané tresty bez odňatia slobody, uloženie iného druhu trestu nemá nádej na dosiahnutie účelu trestu.

Ako vyplýva z registra trestov a evidencie priestupkov, obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a ani v priestupkovom konaní postihnutý. Zo správy o povesti z miesta trvalého bydliska okrem iného vyplýva, že obžalovaný spáchal správny delikt požitia alkoholického nápoja a bolo mu udelené pokarhanie. Taktiež z výpovedí znalkyň V.. T. a V.. R. vyplývajú skutočnosti uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, pričom ale je nutné zdôrazniť, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou poruchou a bola u neho diagnostikovaná závislosť na alkohole II. stupňa podľa Q.. Motivácia skutku zo psychologického hľadiska bola výrazne formovaná najmä ebrietasou a následnými zmenami, ktoré v akútnej intoxikácii alkoholu u obžalovaného prebehli do popredia správania sa a následne sa dostavil afekt hnevu. Alkohol oslabil racionálne zložky správania a zaktivizovali sa agresívne zložky. Zo správ Strednej odbornej školy Kežmarok ako aj ÚPSVaR Kežmarok vyplýva, že obžalovaný mal problémy s alkoholom už skôr, za čo mu bola uložená aj znížená známka zo správania a vykonaný výchovný pohovor. Z uvedeného možno vyvodiť záver o tom, že práve pod vplyvom alkoholu dochádza k zaktivizovaniu agresívnemu správaniu sa obžalovaného voči svojmu okoliu. Nemožno opomenúť ani surový spôsob spáchania skutku spočívajúcom vo fyzickom napádaní nebohého, a to aj v čase, keď už poškodený ležal tvárou zaborenou do zeme, obžalovaný našliapnutím obutou nohou mu spôsobil ďalšie zranenia a to sériové zlomeniny rebier vľavo. Takéto konanie obžalovaného svedčí o jeho neúcte k najzákladnejším pravidlám slušného správania sa a napokon aj k ľudskému životu.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom vyhodnotil len existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. j/, l/ Tr. zákona, bez zistenia priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zákona a preto sa v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. S uvedeným záverom prvostupňového súdu sa v celom rozsahu stotožnil aj nadriadený súd.

Preto s poukazom na horeuvedené skutočnosti možno konštatovať, že súd prvého stupňa v rámci zásad platných pre ukladanie trestov mladistvým dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného. Prvostupňový súd preto nepochybil pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal jednak z hodnotenia osoby obžalovaného a jednak závažnosti činu. Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu, pričom s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorá nie je zvlášť narušená, na jednej strane a ale na druhej strane po zvážení okolnosti spáchania činu a taktiež na spôsobený následok (smrť poškodeného), aj odvolací súd má za to, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, t. j. pri dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby, pre výkon ktorého bol obžalovaný, podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Vo vzťahu k dôvodom odvolania obžalovaného a prokurátora poukazuje krajský súd na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti, ktorými sa riadil pri preskúmaní napadnutého výroku o treste, pričom na základe z hora uvedených dôkazov, mal aj odvolací súd za preukázané, že takto uložený trest bude mať výchovný vplyv na obžalovaného, ktorým sa dosiahne cieľ sledovaný Trestným zákonom, t.j. aby si obžalovaný uvedomil nesprávnosť svojho konania a následne sa takému správaniu vyvaroval a viedol riadny život. Práve agresivita obžalovaného pod vplyvom alkoholu, o čom obžalovaný musel vedieť, poukazujúc na predchádzajúce potrestania v škole, v obci, návštevy u psychológa ako aj výchovný pohovor na ÚPSVaR, malo za následok odbrzdzenie jeho spoločensky prijateľného správania sa a spôsobenie fatálneho následku, teda smrti poškodeného. Krajský súd ale nezdieľa názor prokurátora o uložení trestu pri hornej hranici trestnej sadzby práve z dôvodu možného pozitívneho vývoja obžalovaného prezentovaného v znaleckom posudku z odboru psychológie.

Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Obžalovaný a prokurátor odvolania založili na opakovaných dôvodoch, ktoré boli uplatnené už v predchádzajúcom konaní, pričom s ich právnymi námietkami sa súd prvého stupňa vo svojom ostatnom rozhodnutí riadne vysporiadal.

Z týchto dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného ako nedôvodné a postupom podľa § 319 Tr. poriadku ich zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.